

Med kosilom je v mlinu igral orkester Triglav.

božnost in procesijo vodil župnik Jože KAMIN. Procesija se je vila mimo vrta, kjer so obložena drevesa smokev s plodovi mahala v pozdrav, prek potoka do sadovnjaka mirabel in sliv, mimo nasadov lešnikov do mogočnih borovcev, v bližini katerih je zasidran križ s korpusom skoraj naravne velikosti iz nekdanjega samostana redovnic Dobrega pastirja iz Strasburga. Še predno smo začeli z notranjo obnovo mlina, je bil ta kraj vrt pogovora z Bogom v molitvi in zakramenta sprave. Koliko redovnic in duhovnikov, mlajših in starejših laikov se je že ustavilo pod senco tega križa v teh 18 letih ...

Dobrote iz krušne peči so nam popeljšale večer. Če smo mogoče v

dneh priprave bili malo slabe volje, ker je mnogo sodelavcev in sodelavk, na katere smo redno računali, bilo na dopustu, saj potrebujemo kar 30 prostovoljcev za organizacijo in pripravo dneva, se je ob lepem uspehu in številnih srečanjih utrdila misel, da 15. avgusta v mlinu pod nobenim pogojem ne smemo opustiti. Hvala vsem zvestim neutrudnim sodelavcem.

STIRING-WENDEL

Tradicionalno kulturno slovensko srečanje, ki ga že več kot dve desetletji pripravlja društvo prijateljev slovenske katoliške misije iz Merlebacha na vsako prvo soboto in nedeljo v mesecu septembru, je tudi

letos izvrstno uspelo. V teh dveh dneh se je zvrstilo prek 400 ljudi (nekateri so prišli kar dvakrat) v protestantski dvorani, kjer so postavili svoje kulise in predstavili ljudske plesne v narodnih nošah rojaki iz Polhovoga Gradca in okolice. Folklorna skupina grof Blagaj (plesalo je osem parov) nas je pod vodstvom predsednika Antona ZIBELNIKA in mentorice Anite VELKAVRH popeljala v svet lepote, ki jo vidijo lahko samo tisti, ki znajo opazovati in prisluhniti. Od plesov slovenskih ohceti, svatovskih plesov, štajerskih maškarad do tipičnih šentjoštovih plesov in robkanja koruze ter kmečkih opravil so nas z besedo, pesmijo in plesom popeljali s pomočjo kulise nekdanje s slamo krite kmečke hiše in domače krušne peči do jedra in srčike naših slovenskih korenin. Petčlanski orkester »jurčki« je poskrbel, da so skupine lahko zamenjale narodne noše, medtem je ljudstvo nestrpno čakalo, da tudi oni zaplešejo, tokrat sebi v veselje in zabavo. S seboj so pripeljali medico, medenjake in krljhe, ki jih je bil deležen prav vsak gost ob vходу v dvorano. Številna peciva, med katerimi so bili jabolčni zavitki in potice, pa so bile marsikomu v

Folklorna skupina grof Blagaj med nastopom v Stiringu

V duhu starih običajev

skušnjava, da o skoraj 300 porcijah čevapčičev ne govorimo ...

Če so naši gostje iz domovine lahko odkrili v Petite Rosselle zanimiv rudniški muzej, se popeljali do gradu Forbach nad mestom, se poklonili tisočerim padlim vojakom na prostranih poljih ameriškega pokopališča v Saint-Avouldu, obšli trg msgr. Stanka Grimsa, sodelovali pri nedeljski maši v slovenski kapeli in si ogledali njene mozaike, zavili še v kakšno gostilno na francosko točeno pivo in skrajšali marsikateri nočni počitek, smo rojaki iz Merlebacha in okolice v njih začutili in odkrili neizmerno ljubezen do kulturne dediščine in željo po posredovanju le-te, saj so s slednjo bili popolnoma prežeti. Za nekaj lepih ur smo se počutili na domači zemlji, kjer se je čas ustavil in so se odprle starodavne skrinje, polne pristnih sporočil in pisanih oblačil. Ko vas bo avtobus popeljal v domače kraje, boste v našem spominu še dolgo plesali in se vrтели okrog kmečkih opravil, brusili kose in v maškarah oponašali štajerske ženske plesne, peli slovenske pesmi, okušali bomo medenjake in srkali medico ... zaščitili bomo v spominu te trenutke tako, kot ste

znali zaščititi za planiko drugo gorsko cvetlico iz vašega področja, cvetlico blagajano, da jo čas in razdalja, ki nas ločuje od vas, ne bosta neusmiljeno odtrgala. Odboru prijateljev slovenske katoliške misije in predsednici Jožici CURK, ki je nosila levji delež priprave na to praznovanje, vsem prostovoljnimi delavcem in kuharicam, ki so skrbele, da nismo omagali v močeh, iskren Bog plačaj.

Jože Kamin

NICA

Tudi slovenska skupnost iz Nice se želi malo oglasiti in na kratko povedati o tukajšnjem življenju. Vsako leto praznujemo obletnico slovenske samostojnosti. Ob tej priložnosti smo praznovali skupaj v družbi Francozov, to pa v zahvalo gospodu Rajku Cibiču, ki je že po enem letu slovenske samostojnosti resno vzel v roke predsedovanje društvu Francosko-slovenskega prijateljstva in vztrajal kar 15 let. Kljub napornemu delu in odgovornosti je hrabro napredoval in pridobil veliko Francozov v našo družbo, seveda s pomočjo podpredsednice Renée Monchablons, ki je v svoji mladosti stanovala pri

stari mami v Ljubljani in tam tudi maturirala, tako da ji oba jezika ne delata nobenih težav. To je tudi pomagalo, da sta z gospodom Cibičem kar štirikrat uspešno organizirala potovanje za Francoze, ki so si ogledali našo lepo Slovenijo. Nekateri so šli na potovanje že dvakrat. Za to zelo utrudljivo delo smo jima zelo hvaležni. Zaradi starosti gospoda Cibiča, star je 90 let ali še malo več, je taka služba zanj postala prenaporna in nas je lani 28. oktobra združil na skupnem sestanku z namenom, da bi zaradi njegove utrujenosti izbrali oziroma volili novega predsednika. Zadeva seveda ni bilo lahka, saj je morala oseba, ki bi to odgovornost prevzela, do mere obvladati oba jezika.

Končno smo enoglasno izbrali mladega in sposobnega človeka Igorja Horvata, rojenega v Lyonu v Franciji, slovenskim staršem, ki so doma iz Prekmurja blizu Murske Sobote. Res je, da je zanj francoščina lažja, ker je rojen v Franciji, vendar kar dobro obvlada tudi slovenski jezik. Igor je star 33 let, poročen z zelo prijetno Francozinja. Imata dve hčerki stari okrog pet let. Zahvaljujemo se Igorju, da

Po skupnem kosilu pred slovensko misijo v Merlebachu